

Допуна упуштава од 26. Јунија т. г. АМ4734. изданих за извршење закона од 17. Јунија т. г. о смањењу плата, пензија и издржавања чиновника и осталих лица за време рата.

1., Ако је који чиновник постављен или унапређен од 1. до 17. Јунија т. г. закључно, онда да се од њега, према тачки 2. и 3. члана 5. закона о удовичком фонду, исплати једномесечна плата или једномесечни вишак за тај фонд, од дана постављења или унапређења па до 17. Јунија закључно, онолико колико за те дане припада, а остатак месечне плате да се исплати онда, кад се потпуне плате почну примати.

2., Ако који чиновник буде постављен или унапређен за време, кад су плате смањене, онда да се једномесечна плата или вишак од њега исплати тек после, кад се потпуне плате почну примати.

На и у једном и у другом случају чиновник ако хоће може ту плату и тај вишак и пре уложити, не чекајући да отпочне примати потпуну плату.

3., А ако чиновник то пре не положи, он је дужан после положити и припадајући интерес, као што је у тачки 8. наредби министра финансије од 10. Јануара 1872. год. АМ 107. одређено.

Тако исто ако би чиновник умро и због тога не би могао уложити ту плату и тај вишак, онда ће се то свакојакo после исплатити из пензије удовице и сирочади, према члану 13. закона о удовичком фонду.

4., Процент за пензионаре држава је дужна и мирити удовичком фонду на онолику суму, колико од пензије задржава; а остатак процента, што су пензионари према плати, коју су уживали, дужни били полагати удовичком фонду, да су они сами дужни полагати из своје сопствености, дакле из оног дела пензије, што дејствително сада прилажу.

5., Да се хонорари, које извесна лица на више места из државне касе примају слику уједино са систематичним платама, па ако све то из-

носи преко 300 талира, онда да се сведе на 300, а ако износи 300, па вишике, онда да се одбија 20%.

Према овоме рачунополагач, који плату издаје, дужан је захтевати, да дотично лице, које хонорар прима, протоколарно покаже, колико има систематичне плате, и где је прима, а колико и где прима хонорар; па ако то лице има систематичне плате више од 300 талира, која ће му се имати свести на 300, онда му се неће издавати ништа хонорара; а ако нема више од 300 талира систематичне плате или ако је нема нимало, онда ће се дотични рачунополагач званичним путем споразумети са осталим рачунополагачима, где извесно лице прима плату или хонорар, о томе, где ће се потпуна плата издавати, а где ће се и колико одбијати, па о томе ће и у платном списку свагда и примедбу стављати.

АМ 5042.

29. Јулија 1876. год.

у Београду.

Министар финансије

В. ЈОВАНОВИЋ с. р.